

دُوستان بِرِباد رفته

مسعود شفیعی کیا

شوالیه «جرج دوم» آمد محاصره کند، محاصره شد، آخر فیلم را شما حدس بزنید!

ستاریو با چراغ سبز معارضان صدام از تمام گروههای سنی و شیعه آغاز شد.

اما اهمیت عراق برای چه بود؟

تلash بیش از بیست ساله آمریکا از زمان کارتر تا بوش برای سرکوب مقاومت ضد اسرائیلی در منطقه بی‌ثمر مانده بود حتی آخرين سازشامه پربره زنه یعنی طرح صلح «اسلو» نیز با شکست موافق شد. به دنبال آن، پیروزی حزب الله در جنوب لبنان در فرار بی‌سابقه صهیونیستها از آن منطقه، داغ خفت بی‌سابقه ای بر پیشانی صهیونیستها نهاده بود.

اسرائیلیها بعد از سقوط رژیم پهلوی که هم پیمان استراتژیک آن‌ها شمرده می‌شد، برای حفظ موازنه در منطقه، کشوری جایگزین نداشتند که این امر ادامه حیات این رژیم را تهدید می‌کرد. حال دیکتاتور دست پرورد و بی‌پایگاه بنداد بهترین برهانه برای حضور دائم آمریکا در منطقه و شکل‌دهی کشوری به تمام‌معنا حامی اسرائیل به نظر می‌رسید افزون بر این که با این شیوه، محاصره انقلاب اسلامی ایران هم تکمیل می‌شد!

آرزوهای برباد رفته دوستان جیمزباند

در کشور ما نیز در برههای از زمان دست‌هایی به دوستی بهسوی آمریکایی‌های متخصص دراز شد. برخی با زیر سوال بردن محورهای مشروعیت نظام اسلامی و ایجاد بعضی تشنج‌های اجتماعی هم‌چون غالله کوی دانشگاه و مطرح کردن شعار «مرگ بر طالبان» علیه نیروهای ارزشی، آمریکایی‌ها را نسبت به اوضاع اجتماعی سیاسی ایران اسلامی دلگرم و حتی به از بین بردن ریشه‌های انقلاب اسلامی در منطقه امیدوار ساختند.

پس از اشغال آسان عراق که تقریباً با نخست وزیری شارون در فلسطین اشغالی هم‌زمان شد، موج سرکوب اتفاق‌پنه که در تاریخ آن رژیم جعلی کم‌سابقه بود، به راه افتاد. هم‌چنین اسرائیل چند تن از رهبران موثر فلسطینی چون «شیخ احمدی‌بایسن» و «رتیسی» را ترور کرد. این‌ها همه

بعد از حادثه خودساخته بیست شهریور (بازده سپتامبر) ستاره این فیلم جرج دوم در برابر دوربین‌ها ظاهر شد و اشکاراً از آغاز جنگ‌های صلیبی خبر داد. او ابتدا انگشت اشاره خود را به سوی کشور فرسوده از استعمار و سه دهه جنگ افغانستان نشانه گرفت و چنان نقش خود را خوب اجرا کرد که حتی منتقدان اروپایی وی نیز برق بستند و در رکاب عموم‌سام تاختند.

حال مقصد کجاست؟ دولت سلفی طالبان که ایالات متحده، اولین کشوری بود که قدرت‌گیری خونین آنان را به رسمیت شناخت. مقصد دوم نیز که حداقل ادعای برخورد با آن شد اردوگاه‌های گروهک القاعده بود؛ همان القاعده‌ای که در دهه شصت، رونالد ریگان رئیس جمهور آمریکا سرکرده آن یعنی بن‌لاند را دوست استراتژیک کاخ سفید خواند!

حملات وحشیانه و بمباران‌های دهشت‌ناک که بهمنظور ایجاد جو رعب و وحشت و نشان دادن قدرت نظامی آمریکا با پوشش تمام خبرگزاری‌های وابسته به نظام سلطه همراه بود، در جنگی روانی ریشه داشت که از مدت‌ها قبل علیه مسلمانان و گروههای جهادی به راه اندخته بودند؛ بوش و هم‌بیاله‌هایش با ترفندهای تبلیغی می‌خواستند که گروههای دست‌ساز و دوستان استراتژیک سایقشان را در اذهان عمومی مفادیان اصول گرایی اسلامی نمایش دهند. اگرچه این جنگ زرگری با خوارج جهان اسلام و اورونه جلوه‌دادن قضایا پیش‌درآمد اهدافی دیگر بودا

بوش نیز در ابتدای ریاست‌جمهوری خود سرآمد فعالیت دیپلماسی خارجی‌اش را برخورد با ایران و عراق می‌دانست و با مطرح کردن شعار استراتژیک «محور شرارت» خط‌مشی خود را ترسیم کرده بود؛ با این وصف، افغانستان بیش تر بهمنظور بیان حضور در منطقه و ایجاد مقبهای هم‌مرز با ایران اهمیت داشت تا پیروزی ظاهری بر گروههای بی‌پایگاه طالبان. عراق، مرحله دوم نقشه سردار جنگ‌های صلیبی بود که البته این

از زمان دست‌هایی به دوستی بهسوی آمریکایی‌های متخصص دراز شد. برخی با زیر سوال بردن محورهای مشروعیت نظام اسلامی و ایجاد بعضی تشنج‌های اجتماعی هم‌چون غالله کوی دانشگاه و مطرح کردن شعار «مرگ بر طالبان» علیه نیروهای ارزشی، آمریکایی‌ها را نسبت به اوضاع اجتماعی سیاسی ایران اسلامی دلگرم و حتی به از بین بردن ریشه‌های انقلاب اسلامی در منطقه امیدوار ساختند

ازسوی دیگر با فعالیت دیپلماتیک دولت نهم و پیروزی‌هایی که در فن اوری هستهای و انسجام منطقه‌ای بهخصوص در سفرهای رئیس‌جمهور به امارات و دیگر کشورها صورت گرفت امریکایی‌ها برای خروج از این محاصره تمام راهها را به ایران متنهای می‌بینند لذا با بیش از چهل‌بار درخواست غیررسمی، سرانجام با درخواستی رسمی دریوزگی خویش از ایران اسلامی را ابراز می‌دارند.

در بررسی این اتفاقات باید به این واقعیت توجه داشته باشیم که در فرماندهی و تکمیل این محاصره، انتخاب دولت نهم کلیدی ترین اتفاق است که دشمنان با تمام امکانات و حتی با بهره‌مندی از دوستان داخلی علیه آن توطئه ساز می‌کنند. بنابر همین واقعیت رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای فرموده‌اند:

«امروز در دولت جدید بد رغم همه کارشکنی‌ها این ارزش‌ها [ای انقلاب اسلامی] سخن اول و حرف رایج شده و دولت صریحاً آن را بیان می‌کند و علت دشمنی‌ها چه کسانی که در داخل و چه در خارج هستند همین است که رئیس‌جمهور به طور صریح به این ارزش‌ها اظهار عشق و علاقه می‌کند.»

بنابراین واقعیت، رهبر معظم انقلاب از تاکیک دشمن در مقابل با دولت اصول گرا پرده برداشتند و فرمودند:

«همان گونه که در آغاز سال اعلام شد دشمن برای ناکارآمد جلوه‌دادن دولت مکتبی و حامی ارزش‌های اسلامی، در پیشرفت اقتصادی کشور مانع تراشی می‌کند که بسیج دانشجویی می‌تواند با کمک به افزایش کارآمدی دولت این نقشه را خنثی کند.»

و حال برپاست که مراقب حیله‌های دشمن در تور افتاده باشیم تا باز دیگر با فتنه‌ها و دیسسه‌های خود از دام نرهد.

حاصل کلام این که پس از گذشت زمانی پرهزینه و طاقت‌فرسا جناب جرج دوم نتوانست چون اجداد صهیونیستش که بر دوش بخشی از مسیحیت جهان نشسته و جنگ‌های صلیبی را فرماندهی کردند بار دیگر شوالیه قهرمان شود هرچند در این میدان از هرچه توان داشت هزینه کرد که از آن جمله است واداشتن «پاپ بنیدیکت شانزدهم» در هتک و توهین به پیامبر اعظم ^{صلی الله علیه و آله و سلم} تا شاید که با تحریک بدنۀ کشورهای اسلامی علیه رهبری کاتولیک‌های جهان در این آخر عمری بتواند جرقه‌ای بر آتش جنگ‌های صلیبی بزند ولی به فرموده قرآن حکیم: «آن نقشه می‌کشند و خدا نیز نقشه می‌کشد و البته خداوند متعال بیترین طراحان است.»

پی‌نوشت

۱. دیدار اخیر با ایثارگران و خانواده شهدای استان خراسان رضوی.
۲. دیدار اخیر با اعضاء بسیج دانشجویی کل کشور.

شاید بتوان راهیابی بی‌سابقه حزب‌الله و امل لبنان را در پارلمان این کشور و ورود چند وزیر حزب‌الله به دولت را از پسلزه‌های انتخابات ریاست جمهوری نهم ایران دانست. بعدها ایجاد فتنه قتل رفیق حریری (رئیس‌جمهور سابق لبنان) و تشکیل ائتلاف چهارده مارس - که دشمن مقاومت اسلامی لبنان بودند - نیز نتوانست این موقوفیت‌ها را کمزنگ کند.

این پیروزی‌ها دلیل بر

ناکارآمدی دیسسه‌های امریکا بود که بعد از آن نیز با پیروزی بی‌نظیر حماس در دولت خود گردان فلسطین اشکارتر شد. در حقیقت زیاده‌خواهانی که با تمام قدرت دنیا خود امده بودند انقلاب اسلامی ایران را در محاصره قرار دهند خود در محاصره فرزندان خمینی بتشکن قرار گرفتند و نه تنها ذرایع به اهداف خود خویش نگشتند بلکه با صرف هزینه‌های بالا و تلفات فراوان در گردد هر انسانک این منطقه گرفتار آمدند، و بی‌جهت نیست که در این مرحله، ملر و بوش، اعراب مرتعج و هم‌پیمان خویش را در منطقه از نفوذ «هلال شیعی» می‌هراسانند و کار به جایی می‌رسد که مستکبرانی که برای حمایت عزیز دردانه‌شان یعنی رژیم جعلی اسرائیل به منطقه چنین لشکرکشی خوین را به راه انداخته‌اند دست به دامان آن رژیم می‌شوند و برای خروج خویش از این محاصره با کمک بسیار عظیم خود به آن رژیم متجاوز چنگ ۳۳ روزه لبنان را با بی‌سابقه ترین بمباران‌ها و حملات سازمان می‌دهند. امریکا در این ترفندهای نیز جز شکستی پردازمانه بهره‌های نبرد و حتی رسوانی ایشان به جای رسید که وقتی در تحقیقات مامور برسی شکست اسرائیل در جنگ ۳۳ روزه، اجبار امریکا بر دولت اولمرت برای حمله به حزب‌الله افشا شد، دموکرات‌های صهیونیست از این رسوانی برآشته شدند و برای ختم این افتضاحات که در کارنامۀ هیچ دولتمردی در ایالات متحده وجود نداشت برای این جنگ به دولت بوش فقط برای چندماه بودجه پرداختند و اعطای مابقی بودجه را به پیروزی و اوردند دلیلی محکم از رئیس‌جمهور شان مشروط کردند.

بوش اما در فرستاد این خبر‌الاجل دست به نیزگی دیگر زد و برای اعاده حیثیت از امریکا دوباره وارد صحنه لبنان شد تا با کمک دولت خائن سینیوره دوستان سلفی‌اش را با عنوان «فتح‌الاسلام» به شمال بیروت و اردوگاه فلسطینی «تهاوارد» راهی کند، ولی گویا هرگونه تلاش فرستی است که از دست می‌رود.

مقدمات طرح‌هایی همچون «نقشه راه» و «خاورمیانه بزرگ» بود که براساس آرایش سیاسی جدید که حتی به تحریزی برخی از کشورها برگزاری شده بود. امریکا برنامه‌ریزی شده بود. این مکار گیری «بی‌عنیون» در ارتض عراق و مهربه‌چنی حساب شده به کمک سه‌هزار مأمور سازمان سیا در سفارت خود در عراق همه اهداف خویش را محقق یافت، ولی این اربابان مکر و خدمعه، از مکر عظیم الهی غافل مانند.

با شکل‌گیری مجلس هفتم در ایران که شعار بیش تر نمایندگان آن بر پایه ارزش‌های اصیل انقلاب اسلامی بود، در عراق نیز با درایت مرجعیت، ائتلاف عراق یک‌پارچه که اغلب آنان هم‌گرا با انقلاب اسلامی ایران هستند عهددار دولت شد. تشکیل این دولت با برنامه‌های اشغالگران امریکایی و انگلیسی تاسب نداشت اما آنان که ظاهرا نمی‌توانستند بهدلیل دموکراسی دروغینی که ادعای می‌کنند به مقابله با این دولت بپردازند، بنا را بر سیاست نیزگ دوگانه‌ای گذاشتند؛ آنان در ظاهر با دولت جدید اظهار همراهی کردند اما در نهان با کمک گرفتن از دوستان استراتیک قدیمی‌شان یعنی سلفی‌های القاعده این گروه تروریستی مجهز را - که تا پیش از این در عراق جایگاهی نداشت - دارای پایگاه‌های تروریستی کردند. ارتش و پلیس عراق نیز به دلیل نداشتן استقلال فرماندهی و بی‌بهودن از ادوات نیمه سنگین و سنتگین نظامی عمل از مقابله با آنان بازماند. اشغالگران در تجهیز این گروه‌های تروریستی چند هدف را در نبال می‌کردند که مهم‌ترین آن ها عبارت بود از:

۱. از میان برداشتن رهبران جدی عراق و نخبگان سیاسی، حوزوی و دانشگاهی آن کشور (متاسفانه) تاکنون چند هزار تن از ایشان از صحنه عراق حذف شده‌اند)

۲. تلاش برای زدودن رسوانی دروغ امریکا و انگلیس در دلایل حمله به عراق (امریکایی‌ها عدم مشروعیت حضور خویش را به کمک خشونت‌های سلفی‌ها توجیه می‌کنند و خود را مانع آنان نمایش می‌دهند)

۳. تحریب پایه‌های اعتقادی مسلمانان آن کشور مذهبی و فرهنگی و کاشتن بذر اختلاف میان سنی و شیعه.

تلاش برای فراری دادن جرج دوم از محاصره

